

Wychodzi dwa razy dziennie o godz. 12-iej w południe i o godzinie 6-tej wieczorem.

PRENUMERATA wynosi w Krakowie: miesięcznie 2 kor., kwartalnie 6 kor.; za jednorazowe zanoszenie do domu dopłaca się 40 hal., za dwurazowe 60 hal.

Na prowincji: miesięcznie kor 2 hal. 70, kwartalnie kor 8. W państwie Niemieckim kwartalnie kor. 10 w innych państwach: kwartalnie kor. 12, za jednorazową wysyłkę dziennie dopłaca się 60 hal. miesięcznie. Zmiana adresu: 40 hal.

GŁOS NARODU

Dziennik założony w r. 1892 przez JOZEFĄ ROGOSZĄ.

Redaktor naczelny: Dr. Antoni Beaupre.

Osobna prenumerata na wydanie wiecz. wynosi miesięcznie w miejscu z odnośnikiem do domu 1 koronę.

Numer połudn. 10 ha wieczorny 4 hal. Listy pieniężne przekazy na prenumeratę i inseraty franco do Administracji „Głosu Narodu“. Prenumeratę oprócz upoważnionych agencji przyjmuje każdy urząd pocztowy w obrębie Monarchii i w państwie niemieckim — Rekl macje nieopieczętowane nie poniosą kosztów.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje kierownik tego działu p. WŁODZIMIERZ STRYCHARSKI w biurze inseratowem „Głosu Narodu“ róg ul. św. Krzyża i Mikołajskiej 1. 7. Od miejsca wiersza drobnym pismem (petit) za pierwszy raz 15 halerzy, za każdy następny raz 12 hal., skład tabelaryczny, listowy, od wiersza 30 hal za pierwszy raz każdy następny 12 hal. — Nadesłane po 60 hal. od wiersza za każdy raz. — Nekrologi itd. 80 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokolowski, Pasak Hausmanna. w Wiedniu Haasenstein & Vogler. M. Opelik, M. Dukes, M. Schalek, E. Brunn, Kutschera & Schlerer, R. Moses Friedl, w Berlinie F. E. Cos, w Budapeszcie J. Leopold, w Paryżu de Baczkowski 14 Cite de Trevis, John F. Johnes & Cie.

Nr 419.

Kraków, wtorek 17 września 1907 r.

ROK XV

Obrońcy ludu.

Z powiatu brzeskiego piszą do nas: Od wczesnej wiosny do sierpnia br., czytaliśmy w czasopiśmie „Przyjaciół ludu“ ogłoszenie następującej treści:

„Bank parcelacyjny kupił na parcelację majątek Kanna pierwszorzędnej gleby, z piękną wikliną nad brzegiem Wisły, do kościoła i stacji blizutko, ceny nader przystępne...

Blizszych wyjaśnień udziela Michał Olszewski, który co tydzień na miejsce do Kanny przybywa i sprzedaje gruntów załatwia itd.“

Z naszej strony dla wyjaśnienia dodać musimy, że obszar dworski w Kannie nad Wisłą w powiecie dąbrowskim, kupił pod firmą banku parcelacyjnego (po sprzedaniu Kielanowic w tuchowskim i Połamy w rzeszowskim) obecny poseł do rady Państwa Michał Olszewski, który majątek ten, również pod firmą tegoż banku parcelował trochę między okolicznych włościan, którzy jednak nie zbyt chętnie do kupna się garnęli, a większą część galicyjskiej komisji kolonizacyjnej tj. spekulantom żydowskim rozsprzedawał.

Jak więc „Przyjaciół ludu“ głosił, parcelował poseł Michał Olszewski majątek Kanna podczas tegorocznej kadencji parlamentarnej w Wiedniu i tam co tydzień bawił.

Podróż z Wiednia do Kanny trwa co najmniej jeden dzień; powrót zajmuje tak samo czasu, — w Kannie musiał poseł pozostać jakiś czas dla załatwienia interesów parcelacyjnych, — musiał wreszcie odpocząć po tych trudach, — pozostaje zatem pytanie, w jaki sposób p. Olszewski spełniał poselskie obowiązki, kiedy go właściwie nigdy w Wiedniu nie było?...

Nie słyszeliśmy jednak o tem, aby ten pracowity poseł wyrzekł się choćby jednej djety poselskiej.

Wyborcy p. Olszewskiego, którym on wiele się nie pokazuje, proszą go usilnie, aby złożył przed nimi sprawozdanie poselskie, — i wytłumaczył zagadkę, w jaki sposób potrafi połączyć stanowisko posła z zajęciem spekulanta parcelacyjnego?.

Zamieszczając powyższą wiadomość nadesłaną nam z pośród wyborców p. Olszewskiego, nie możemy powstrzymać się od kilku uwag. —

Pan Olszewski, ludowiec, prawa ręka Stapińskiego, redaktor i wydawca „Gazety chłopskiej“ główny promotor wstępnego hasła: „chłopi wybierajcie chłopów“ — jeden z najmniej kulturalnych, ale za to najhańsliwszych posłów ludowców, który zawsze ma na ustach „dobro ludu“, — jest w gruncie rzeczy najpospolitszym spekulantem i wyzyskuje chłopów nie gorzej od żydów, jego przyjaciel i spółników...

Na parcelacji zarobił już Olszewski dużo, ale nikt nigdy nie słyszał, aby ten zubożony demagog, choćby grosz ofiarował na cele publiczne. Wszystkimi siłami ubiegał się o mandat poselski, podczas wyborów obiecywał chłopom złote góry i zbawienie kraju, — gdy go wybrano, zapomniał o uroczystych deklaracjach, i nawet niema tyle poczucia obowiązku, żeby przynajmniej uczęszczać na posiedzenia parlamentu, choć nieraz każdy głos polski jest niezmiernie ważny...

Nie przeszkadza mu to wcale pobierać djety nawet podczas przerwy w obradach parlamentu, ani ogrywać dalej roli obrońcy ludu!

I taki przewrotny i obłudny komedjant, ma odwagę miotać się na inne stronnictwa i głosić siebie i swoich przyjaciół tego samego pokroju, jedynymi przedstawicielami polskiego włościanstwa!

Ale maska spadła, dziś już i obalamuceni wyborcy widzą, że mandat poselski jest dla Olszewskiego tylko przedmiotem nieuczciwej spekulacji, że ten agent parcelacyjny oszukał ich i zawiódł, i że powinien co prędzej złożyć godność, do której nie dorósł pod żadnym względem.

KRONIKA.

KUPUJCIE TYLKO U CHRZEŚCIJAN!

Kraków, 16 września.

— Znowu szynk żydowski. Piszą nam z miasta: Nocna knajpa tuż pod bokiem kościoła ma powstać przy ulicy Poselskiej. Naprzeciwko hotelu Narodowego, żyd, kawiarni otwiera kawiarnię w domu przytykającym bezpośrednio do klasztoru i kościoła PP. Bernardynek. Jak władza gminna i policyjna mogła zdecydować się na otwarcie w takiej bliskości kościoła kawiarni i to jeszcze nocnej w najgorszym gatunku, nie umiem sobie wytłumaczyć...

Widocznie znowu tu musi być w ruchu jakaś żydowska protekcja. Wreszcie w tej małej ulicy już oddawna istnieje kawiarnia, w domu Brummera; czyż to nie dosyć?

— Protegowanie żydów-nauczycieli religii. Z wiarygodnej strony piszą nam: „Od czasu powiększenia liczby członków Rady szkolnej krajowej, gdy jako reprezentant wszedł w jej skład prof. dr. Sternbach, da się zauważyć forsowne tworzenie posad nauczycieli religii żydowskiej nie tylko po większych miastach przy szkołach średnich, wydziałowych, ale powtórzone je przy szkołach 6-5-4 klasowych w takich miastach, gdzie liczba żydów w szkole ludowej publicznej z powodu istnienia także szkoły prywatnej bar. Hirscha jest wprost znikomą. Da takich miast należą Monasterzyska, liczące około 8.000 mieszkańców, z których 3/5 stanowią Polacy, nieco więcej jak 1/5 Rusini, a resztę żydzi.“

W mieście znajduje się publiczna 6-klasowa szkoła męska, także żeńska i prywatna 4-kl. fundacji bar. Hirscha. Do szkoły męskiej uczęszcza ośmiu żydów i dla nich to utworzyła krajowa Rada szkolna stałego nauczyciela religii z pełną płacą 1600 kor.

Sądźby zatem każdy, że skoro R. s. kr ustanowiła stałego nauczyciela dla żydków, to pewnie tak Polacy, jak Rusini mają już od dawna stałych katechetów. Tak jednakże nie jest. Funkcje katechetów spełniają ks. ks. wikariusze za nędzną remuneracją, o ile im obowiązki duszpasterskie pozwalają. I dziwią się ludzie, że dziatwa tutejsza przedstawia się pod

względem uobyczenia jak najsmutniej, że kościół unika a sprowadzona przez nauczycieli na nabożeństwo, książki do modlenia nie wymie, lecz kręci się, śmieje i drugich potraça. Możeby reprezentanci katolików w Radzie szkolnej poszli za wzorem dr. Sternbacha i zażądali ustanowienia stałych katechetów, a ci mającej więcej czasu i wolni od funkcji duszpasterskich zajmą się pewnie gorliwiej poprawą zaniedbanych dzieł.

— Echa wyborów. Sad powiatowy karny na dzisiejszej rozprawie pod kierunkiem radcy Chrzęszczyńskiego skazał Stanisława Miętusa kupca na 7 dni aresztu z pozbawieniem na 6 lat prawa wyborczego za przekroczenie ustawy wyborczej popełnionego przez to, że dnia 17 maja głosował za p. Józefa Lipczyńskiego bez wiedzy tegoż. Rozprawa odbyła się zaocznie ponieważ p. Miętus wyjechał w daleką podróż.

Z Woli radłowskiej donoszą nam, iż 11 września b. r. wszczął się tam po południu z niezbadanych dotąd przyczyn pożar, którego ofiarą padły trzy domy i siedm stołów przeważnie wypełnionych tegorocznymi zbiorami. Budynki były ubezpieczone, natomiast krescencja wcale nie, tak że biedni pogorzelnicy wielkie materyalne straty ponieśli.

Kronika lwowska.

Socjalistyczne demonstracje. Wczoraj przedpołudniem odbyło się na placu Gosieckiego urządzone przez partję soc. dem. zgromadzenie w sprawie reformy wyborczej do sejmu. Przemawiali pos. Hudec, Wityk, Diamand, Morawski i Szmigielski.

Uchwalono rezolucję za powszechnem prawem głosowania do sejmu. Po zgromadzeniu udali się uczestnicy w pochodzie przez miasto pod Teatr miejski.

— Olbrzymia sprawa. Niebawem przed moskiewską Izbą sądową, rozegra się epilog pamiętnego w Rosji strejku pocztowo-telegraficznego. Będzie to sprawa biura centralnego wszechrosyjskiego związku pocztowo-telegraficznego.

Proces ten zapowiada się jako jeden z największych, jakie dotychczas były prowadzone. Dość chyba powiedzieć, że ilość świadków dosięga 1000 osób. Obrona podsądnych spoczywać będzie w rękach najlepszych adwokatów przysięgłych, takich jak: Andrejewski, Wróblewski, Gruzenberg, Zarudnyj, Lednicki, Maklakow, Malantowicz, Pargament, Rodiczew, Teslenko i inni. W charakterze świadków stawać będą: hr. Witte, b. minister Durnowo, naczelnik głównego zarządu poczt i telegrafów—Sewastjanow, Maksym Gorkij, Leonidas Andrejew, T. Szalapin, bracia N. i A. Guzkowowie i inni. Dochodzenie śledcze zawarte zostało w 26-iu tomach. Sprawa potrwa przypuszczalnie około miesiąca.

— Miłe stosunki. Pisma warszawskie donoszą z Łodzi: Przy ul. Średniej Nr. 5 mieszka p. Jan Sz wajcer, który sam jeden najmuje cały dom. Na p. S. dokonano już 6 napadów bandyckich, ale zawsze bezkutecznie. Wczoraj o godz. 9 wieczorem, bandyci ponowili próbę i wszedłszy do ogrodu, a potem na

podwórzu, usiłovali rozbić drzwi i okiennice, aby dostać się do wnętrza domu. Powitano ich strzałami. Wówczas zaczęto bombardować dom kamieniami. P. Szwajcer strzelał z rewolweru. Walka ta trwała do godz. 2 po północy, t. j. w przeciągu 5 godzin, po upływie których dopiero bandyci zaniechali oblężenia i odeszli. W domu zostały wybite wszystkie szyby, a kamienie zraniły syna p. Szwajcera oraz stróża.

— **Napad na stację kolejową.** Jak donoszą pisma warszawskie, onegdaj około godziny 1-ej w nocy kilku uzbrojonych ludzi napadło w celu rabunku na stację Grochów pod Warszawą.

Dzięki energii oficjalistów stacyjnych napad odparto, a napastnicy których było kilkunastu, uciekając dali szereg strzałów, wskutek czego uniemożliwili pościg, znikając w ciemnościach nocy.

— **„Wojenny“ skarb socjalnej demokracji.** Na zjeździe stuttgartzkim chwalił Bebel słuszną ofiarność niemieckich towarzyszy, która zasila obficie z każdym miesiącem centralną kasę partji. Kwartalne miesiące zwłaszcza są szczególnie obfite ponieważ przez wkładki po szczególnych organizacjach napływają jeszcze nadwyżki z partyjnych przedsiębiorstw prasowych. Nadwyżka „Vorwärtsu“ wynosi rocznie 170,700 marek! Dla pobudzenia do energiczniejszej działalności towarzyszy z innych miejscowości przeprowadzili Berlińczycy w broszurze przeznaczonej na zjazd w Essen statystykę, według której socjalno-demokratyczny Wielki-Berlin złożył w ubiegłym roku do centralnej kasy związku kwotę 206,500 marek, nie wliczając w to nadwyżki z dochodów pisma „Vorwärts“. Po Berlinie idzie Hamburg (101,500) następnie Saksonia (65,000 mar.), pruskie prowincje szlezwig-Holstein i Hanower (20,600 m. i 18,500 m.), prowincja „Sachsen“ (13,500 m.), wreszcie Bawaria (11,700 m.), „Köln. Zeit.“ nadmienia przy tej sposobności nie bez słuszności, że w stosunku do tej ofiary, członkowie stronnictw „burżuazyjnych“ pozostają cokolwiek w tyle...

ZE ŚWIATA.

— **Nauczyciele ludowi francuscy o nauczycielach ludowych pruskich.** Jeden z głównych organów nauczycieli lud. francuskich „Revue de l'enseignement primaire“ (z dnia 9 września b. r.) kończy swe sprawozdanie broszury „Szkoła pruska w Polsce“ (wydany niedawno po francusku przez paryskie Biuro Informacyjne prasowe Rady narodowej) w sposób następujący: „Teraz ma się zatem dokładne pojęcie o pracy germanizacyjnej, podjętej w Polsce przez funkcjonariuszy pruskich. Niech sobie mówi co kto chce, ale to jest pewnem, że nauczyciele francuscy nie podjęliby się nigdy podobnej roboty. Między ich umysłowością a umysłowością ich pruskich kolegów z zawodu, między charakterem francuskim a charakterem północno-germańskim, między Francją a Prusami, istnieją mimo wszystko, jeszcze wielkie różnice!“

— **Ile kosztuje uwiedzenie cudzego męża w Ameryce.** Na mocy wyroku, wydanego przez sędziego Johna Yakeya w sądzie wyższym w Seattle, w stanie Waszyngton, Panna Marja Timmówna z Millwaukee, albo inaczej Gruberówna, jak się sama nazywała, będzie musiała zapłacić pani Annie Zechowej, żonie Hieromina Zecha, zamieszkałego w Crivitz, w powiecie Marinette, sumę 25,000 dolarów za zbałamucenie jej męża.

— **Lekarz bandytą.** W West Chester, w stanie Pensylwanji w Ameryce, skazano na 5 lat więzienia dr. Benjamina Holbrooka. Skazany prowadził również żywot oryginalny, jak zbrodniczy: w dzień leczył chorych a w nocy oddawał się kradzieżom i włamywaniu. Obrabował szkołę, kasę kolejową i wiele domów prywatnych. Do winy przyznał się bez trudności.

Z sali sądowej.

Pomiędzy Franciszkiem Szczypczykiem gospodarzem w Skawinie a jego siostrą Tajdusiową powstała dnia 1 lipca b. r. kłótnia, ponie-

waż Tajdusiowa swoją krową wypasała bratu pole. Z kłótni przyszło do bójki, wśród której Szczypczyk pochwytał Tajdusiową za włosy i rzucił na ziemię. Kobieta obronił sąsiad, a nad to nadbiegł Tadeusz Tajduś, 17-letni syn uzbrojony w kij i motykę. Tajduś kijem i motyką uderzył Szczypczyka na co ten porwał pod ręką będący blaszany garnek i nim uderzył Tajdusię w głowę. Chłopiec z uderzenia tego zachorował i po 14 dniach umarł. Szczypczyk oskarżony został o zbrodnię zabójstwa i stał dziś przed trybunałem sędziów przysięgłych pod przewodnictwem radcy Kulikowskiego.

Szczypczyk przyznaje się, że uderzył Tajdusię ale działał to w obronie własnej zaś orzeczenie lekarskie twierdzi, że życie Tajdusi można było uratować gdyby była zaraz odpowiednia pomoc lekarska. Rozprawa zakończyła się zasądzeniem Szczypczyka na dwa miesiące aresztu zwykłego za przekroczenie § 411 u. k. Oskarżenie wnosil radca Obtulowicz, broił adwokat dr. Garfein.

Konferencja kolejowa.

W dalszym ciągu wczorajszego popołudniowego swego posiedzenia, wybrała konferencja dwie komisje, które natychmiast rozpoczęły obrady w innych salach.

Na plenum konferencji rozpoczęła się długa, ożywiona dyskusja o położeniu różnych kategorii kolejarzy. P. Krzysztofowicz wytykał wady, panujące w obecnej administracji kolejowej. Protekcja demoralizuje szeregi urzędników, wytwarza gorycz, apatię i brak zapału do pracy. Stąd powstaje lizunstwo, denuncjatorstwo, wzajemna nieufność i zawiść wśród urzędników. Wytwarza się nadto kastowość wśród poszczególnych kategorii służby. Urzędnik przestaje czuć się obywatelem społeczeństwa, a cały jego wysiłek mózgu zwraca się w kierunku przypodobania się przełożonym. Należy znieść systemizację posad, a zaprowadzić automatyczne awanse.

P. Biernakiewicz przechodzi po kolei ustępy projektu ustawy kolejowej i objaśnia je zgromadzonym. Dłużej zastanawia się nad pragmatyką służbową i żąda, by ją układały władze ze współdziałaniem kolejarzy. Gorąco również występuje w obronie 8-godzinnego dnia pracy i ustalenia odpowiedniego spoczynku.

P. Krzeczowski omawiał położenie robotników kolejowych płatnych nadzwyczaj nędznie w Galicyi. P. Poszmarny skarżył się na dolę maszynistów. P. Poznański prosił o zajęcie się poprawieniem płac robotników kolejowych na przestrzeni rzeszowskiej. P. Paszkiewicz przedstawiał położenie wizerów; p. Sokołowski skarżył się na trudności w uzyskaniu urlopow. »Całą Gehennę bólów i żalów« przedstawiono na tem posiedzeniu i wołano o pomoc ze strony organizacji.

Dzisiaj przed południem referował p. Biernakiewicz w dalszym ciągu o projekcie nowej ustawy kolejowej, następnie przedstawiał postulaty robotnicze, jak otwarcie granic dla przewozu bydła, budowy domów robotniczych i t. d.

Zabierali następnie głos pp. Stróżyński, Pełechowicz (rusin), dr. Starzewski, Bodmer w sprawie kancelistów i oficjantów. P. Krzysztofowicz postawił rezolucję wzywającą rząd, by przed wejściem w życie nowej ustawy kolejowej udzielił 20-procentowych dodatków dla urzędników.

Po przemówieniach pp. Pełechowicza, Noworolskiego, Kotowicza, Krzysztofowicza i innych dyskusję nad „organizacją“ zamknięto i posiedzenie przerwano do godz. 3 ciej po południu.

Otwarcie sejmu.

Lwów. O godzinie 10 i pół przed poł. otworzył marszałek krajowy hr. Badeni posiedzenie sejmu następującym przemówieniem:

Przemówienie Marszałka.

Wysoki Sejmie! Rozpoczynamy dzisiaj ostatnią sesję naszych prac; jakkolwiek w myśl intencji Wysokiego Sejmu, sesja ta ma być przeznaczona dla załatwienia sprawy reformy

wyborczej, to jednakże sądzę, że jest i możliwym i potrzebnym, aby Wysoka Izba z całym szeregiem spraw w ciągu tej sesji się załatwiła, bądź to tych które już w ciągu pierwszej części tej sesji były przedmiotem szczegółowych obrad komisji, bądź tych, które z inicjatywy wydziału krajowego wchodzą obecnie po raz pierwszy na porządek dzienny.

Do pierwszych należy ustawa łowiecka, której reforma jest życzeniem szerokich mas ludności wiejskiej a nadto jest to postulat słuszny i sprawiedliwy, którego uwzględnienia odraczać mojem zdaniem nie należy. Zwracam się przeto z usilną prośbą do komisji administracyjnej, aby zecheiała obrady swoje w tej sprawie przyspieszyć tak, aby sejm już w najbliższym czasie mógł przystąpić do drugiego czytania przedłożenia wydziału krajowego. Ze spraw, które dzisiaj wchodzą na porządek dzienny po raz pierwszy zwracam przedewszystkiem z całym naciskiem uwagę wysokiej Izby na projekt wydziału krajowego utworzenia Kasy zbiorowej dla spółek rolniczych i reifeisenowskich, który to projekt jest tylko dalszym i niezbędnym etapem rozwojowym tych pożytecznych instytut projekt odpowiada zresztą zasadniczej myśli, którą już przy innej sposobności z tego miejsca rozwinąłem, że zdrowy i normalny rozwój kas reifeisenowskich jest tylko wtedy możliwy jeżeli znajdą one w sejmie a tem samem w Wydziale krajowym nie tylko kontrolę i nadzór, lecz także skuteczną i czynną pomoc i opiekę, któreby były zarazem regulatorem tego już dzisiaj silnego i dzięki Bogu jeszcze zawsze zdrowego organizmu.

Przedłożony projekt ogólny jest wynikiem uchwał i poleceń wysokiego sejmu. Projekt ten jest przedewszystkiem uporządkowaniem i zestawieniem obowiązujących dzisiaj postanowień regulaminu i tych, które na podstawie prawa zwyczajowego przez długi szereg lat były w tym sejmie zastosowywanymi. Nowe postanowienia dążą przedewszystkiem do tego, aby w obec zwykłe krótkiego czasu, jaki dla obrad sejmu jest przeznaczony umożliwić sejmowi spełnianie obowiązków i zadań, które do niego należą nawet i wtedy, gdyby nieznaczna mniejszość chciała sejmowi w spełnieniu tych zadań stawiać przeszkody! Wydział krajowy nie proponuje zmiany albo zastrzeżenia postanowień przepisów dyscyplinarnych, sądzi bowiem że tylko przewodniczący sejmu opierając się na poparciu i zaufaniu całej, bez wyjątku Izby może utrzymać powagę sejmu i prawidłowość i powagę jego obrad.

Wniosek Wydziału krajowego, dotyczący rezerwowarów publicznych dla ropy jest tylko spełnieniem uchwały i woli Sejmu. Wydział krajowy sądzi, że właśnie w chwili obecnej jest koniecznem przyjęcie z pomocą przemysłowi naft., którego utrata jest zarazem utratą dla kraju i zmniejszeniem jego bogactw. Sądzę iż już sam fakt podania pomocnej ręki przemysłowi naftowemu wystarczy, aby wzmocnić stanowisko producentów krajowych wobec walki konkurencyjnej a zarazem da im potrzebną siłę i otuchę do wytrwania pomimo chwilowo tak bardzo niepomyślnych konjunktur (po rusku): Marszałek podaje powody, dla których Wydział krajowy nie przedkłada obecnie budżetu na rok przyszły, lecz tylko prowizoryum budżetowe na pierwsze półrocze roku 1908. Z jednej strony projekt już w pierwszej połowie roku bieżącego mógłby nie odpowiadać potrzebom z drugiej strony trudno w tak krótkim czasie pomyślnie zakończyć obrady równocześnie nad reformą wyborczą i nad budżetem. (po polsku) Zgodnie z wypowiedzianem zdaniem przedstawicieli wszystkich stronnictw sądzę, że sprawa reformy wyborczej powinna być załatwiona merytorycznie w bieżącej już sesji, bo dla tej sprawy sami żądaliśmy odroczenia ubiegłej sesji i zwołania obecnej. Jest także powszechna, jak sądzę, zgoda w tem, że reforma ta ma polegać na daniu prawa wyborczego tym, którzy tego prawa dotąd nie posiadają a tem samem na zapewnieniu im poważnego wpływu na sprawy krajowe.

Ale równocześnie sądzę, że kraj domaga się takiej reformy wyborczej, której nie tylko celem ale i skutkiem byłby postęp i rozwój w porównaniu do obecnego stanu, żeby stworzyć

Gurgula

piersiowe cukierki z babką zaostrzona, bardzo skuteczne przeciw kaszlowi, chrypcie, flegmie. — Pakiet 20 halerzy do nabycia w aptekach.

pomyślne warunki dla współdziałania i wspólnej pracy przedstawicieli wszystkich warstw społecznych w tym Sejmie. Ale ta reforma wyborcza nie powinna mieć takiego skutku, by stała się przewrotem wszystkich stosunków (brawo) by ona stać się mogła kiedyś w przyszłości negacją lub przekreśleniem tego, co dotąd stanowiło naszą siłę odporną, podstawą i warunek rozwoju naszego kraju i na czem opieraliśmy nasze nadzieje w przyszłości (brawo).

Pos. Stapiński woła: To przepadło!

Marszałek: Mam nadzieję, że te nadzieje, o których ja mówię nie przepadły dla nikogo (huczne długotrwałe oklaski.)

Pos. Stapiński woła: przepadło wasze panowanie!

Dalsze słowa pos. Stapińskiego toną wśród oklasków.

Ktokolwiek z troską patrzy na stosunki i zna przepisy statutu krajowego, ten musi sobie powiedzieć, że do reformy wyborczej sejmowej wiedzie tylko droga jedna, jedyna, droga kompromisu. Kto tego kompromisu nie chce, kto go utrudnia chce unikać, dla tego reforma wyborcza jest tylko hasłem (brawo) ale nie celem realnego i praktycznego polityka (huczne oklaski.)

Wiem, że droga, którą wskazuję, jest i trudna, i mozolna. Pod tym względem niema żadnej wątpliwości. Nie tracę jednak nadziei, że przy Boskiej pomocy, pod hasłem dobra kraju na tę drogę nie tylko zajść potrafimy, ale co ważniejsze i trudniejsze, to na tej drodze się utrzymać. Ale teraz złączmy się wszyscy w miłości i przyznaniu dla najmłodszyemu Pana Cesarza i Króla i wnieśmy okrzyk: Najmłodszy Cesarz i Król niech żyje!

Izba stojąc trzykrotnie okrzyk ten powtórzyła.

Następnie marszałek poświęcił wspomnienie pośmiertne p. Michalskiemu, Gładzinkowi i Ostapczukowi. Izba słów tych wysłuchała stojąc.

Pos. Pawlikowski i Baworowski Wasyli złożyli mandaty poselskie.

Do komisji prawniczej odesłano żądanie o wydanie pos. Stapińskiego, Szpondra i pos. Szajera w sprawach o obrazę czci i Jaworskiego w sprawie przekroczenia przepisów o zgromadzeniach.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego komisarz rządowy wiceprezydent hr. Łoś odpowiedział na kilka interpelacji, poczem z porządku dziennego odesłano do komisji szereg sprawozdań Wydziału Kraj. Sprawozdanie Wydziału Kraj. na projektem regulaminu dla sejmiku odesłano na wniosek pos. Stadnickiego nie do komisji administracyjnej, lecz do komisji reformy wyborczej.

Mandat pos. Romana ks. Puzyny uznano za wygasły z powodu zawieszenia nad nim ku rateli.

Pos. Piniński przedłożył imieniem komisji szkolnej sprawozdanie o czynnościach departamentu I w sprawach stypendyjnych, szkolnych i artystycznych za czas od 1 lipca 1905 r. do 16 września 1906. Uchwalono wnioski komisji z wezwaniem rządu do skuteczniejszej opieki nad pomnikami historycznymi i artystycznymi.

Pos. Merunowicz referował sprawozdanie komisji gminnej o czynnościach departamentu I Wydziału Kraj. w zakresie spraw gminnych i powiatowych.

Pos. Stapiński i Oleśnicki skarżą się na rzekome nadużycia, cytując rozmaite wypadki, w których postępowanie władz w stosunku do gmin wiejskich zdaniem ich było nieodpowiedniem.

Przemowa Namiestnika.

Następnie zabrał głos E. namiestnik hr. Potocki i przemówił w te słowa: Podniesiono tu w ogólności żale, że protesty i rekursy, odnoszące się do wyborów gminnych, zalegają dłuższy czas i wskutek tego czas urzędowania Rad gminnych ponad perjod 6-letni znacznie się przedłużyło. Miałem sposobność w ostatnim czasie, tą sprawą zająć się i chcąc dokładnie zbadać stan rzeczy, kazałem sobie przedstawić sprawozdania wszystkich powiatów i muszę powiedzieć, że w zachodniej części kraju, którą p. Stapiński tak czarno przedstawił, rzeczy ma-

ją się przeciwnie, nawet całkiem dobrze. Na mniej więcej 2500 gmin w zachodniej części kraju, jest zaledwie 70 kilka takich gmin, gdzie wskutek niezalatwienia jeszcze protestów, Rady gminne ponad czas urzędują. Te pojedyncze wypadki, które tu poseł traktował, dokładnie zbadano i może być, że będę miał sposobność jemu po bieżącej kadencji sejmowej z mej strony stan rzeczy przedstawić. Co do jednego faktu gminy Sasiadowice, to mógłby pos. Stapiński nawet z dzisiejszej odpowiedzi komisarza rządowego przyjąć do wiadomości, że władze przyszedłszy do przekonania, że rzeczywiste przedłużenie niezalatwienia spraw wyborów, było winą wójta obecnego, poleciły w porozumieniu z Wydziałem kraj. tego wójta złożyć z urzędu. W każdej gminie a przynajmniej w bardzo wielu są dwie partie które się wzajemnie zwalczają. Namiestnik rozstrzygając protesty musi trzymać się li tylko przepisów ustawy i może zaręczyć, że często nie wie, czy jedna partya należy do ludowców, czy do innego stronnictwa. Nieraz chciałoby namiestnictwo nawet, je żeli chodzi o drobną sprawę, przeoczyć ją i wybory zatwierdzić, ale pieniąctwo w gminach jest tak wielkie, że udają się do Trybunału państwa a Trybunał ten prawomocne już zarządzenia Namiestnictwa znosi i wówczas powstaje jeszcze większy chaos. W niektórych częściach Galicyi wschodniej, na jednym lub drugim powiecie pod tym względem doszedłem do przekonania, że władze polityczne na czas nie rozpisywają wyborów i to w najbliższym czasie będzie naprawionem. Ma zupełną słuszość p. Oleśnicki, że przepisy drobnostkowe dzisiejszej ustawy gminnej utrudniają szybkie zalatwienie spraw, jednakże namiestnictwo musi sprawy o ile możności szybko zalatwiać. Czy postanowienie terminu prekluzyjnego dla urzędowania komisarza rządowego, jak tego chce p. Oleśnicki, temu złemu, które do pewnego stopnia jeszcze istnieje, zaradzi, to przynajmniej jest wątpliwem, albowiem, jeżeli ten czas będzie krótkim, wówczas nie zawsze możnaby go dotrzymać, albo będzie długim a wtedy nie byłaby to odpowiednia remedium. Nie chcę tu i nie mogę zarzutów pos. Stapińskiego szczegółowo odierać, jednakże muszę na jedną drogę wskazać, która przeciw każdemu stoi otworem — mianowicie — udania się w drodze rekursu czy zażalenia do władzy wyższej, a w takich razach w namiestnictwie staramy się, jeżeli tylko jakieś nadużycie władzy czy przekroczenie się zdarzy, o naprawienie złego. Jeżeli w tych wypadkach stały się jakieś nadużycia, to z pewnością przeciw temu wystąpię i nadużyć tolerować nie będę (oklaski).

Dalsza dyskusya.

Pos. Wereszczyński imieniem Wydziału krajowego odpierał zarzuty pos. Stapińskiego i Oleśnickiego.

Pos. Szajer polemizował z pos. Stapińskim i zarzucił ludowcom że to oni popełniają nadużycia i wykazują terroryzm.

Po przemówieniu jeszcze pos. Stapińskiego i końcowem przemówieniu referenta Merunowicza przyjęto wnioski komisji a odrzucono wniosek pos. Oleśnickiego o termin prekluzyjny dla zalatwiania rekursów.

Pos. Skalkowski referował sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciach rachunkowych galic. funduszu propinacyjnego za rok 1905 i o preliminarzu na rok 1907.

Wniosek komisji uchwalono bez zmian.

Pos. Szajer zabrał jeszcze głos w sprawie osobistej i odpierał zarzuty pos. Stapińskiego, skierowane przeciw działalności mowcy, jako właściciela biura pośrednictwa pracy.

Pos. Kozłowski zapytuje przewodniczącego komisji administracyjnej, w jakim stanie znajduje się sprawa ustawy łowieckiej.

Pos. Abrahamowicz jako prezes tej komisji odpowiada, że przed odroczeniem sejmiku komisya zalatwiła już 54 paragrafów tej ustawy z ogólnej liczby 95. Że komisya tę ważną sprawę z całą gorliwością traktuje, tego dowodem, że zaraz na dziś mowca zwołał posiedzenie komisji.

Następnie przyjęto nagłość trzech wniosków p. Oleśnickiego w sprawie klęsk elementarnych i odesłano je do komisji budżetowej;

tak samo nagły wniosek pos. Kuryłowicza w sprawie zapomogowej, poczem o g. 2 m. 20 po poł. posiedzenie zamknięto; nast. we środę o g. 10 przedpoł.

Telegramy.

Ospa w Wiedniu.

Wiedeń. Wczoraj stwierdzono tu dwa świeże wypadki ospy.

Ugoda.

Wiedeń. Prezydent ministrów dr. Wekerle przybył tu wczoraj wieczorem z Budapesztu.

Katastrofa kolejowa.

Boston. Koło Canaan zderzył się pociąg pospieszny przepełniony osobami wracającymi z wycieczki z pociągiem towarowym. Dotąd wydobyto 20 zwłok, około 40 osób odniosło ciężkie obrażenia.

Zjazd socjalistyczny.

Essen an der Rur. Wczoraj otwarto tu zjazd socjalnych demokratów z Niemiec. Przybyło 450 delegatów oraz wielu posłów do parlamentu.

Strejk kolejowy w Anglii.

Manchester. Na wczorajszym zgromadzeniu kolejarzy, sekretarz związku kolejarzy podał do wiadomości, że wydział wykonawczy postanowił zarządzić głosowanie członków związku nad sprawą powszechnego strejku kolejarzy. Głosowanie to odbyć się ma w przyszłym tygodniu.

Cholera w Petersburgu.

Petersburg. Lekarz miejski w Schlüsselfurgu koło Petersburga zgłosił dwa wypadki podejrzanego cholery.

Ceny targowe z dnia 16 września 1907.

	za 100 kg.	
Pszonica biała	od 22:60	do 23:10
„ czerwona i żółta	22:50	23:10
„ węgierska	23:20	23:8
Żyto krajowe	20:—	20:50
„ węgierskie	20:80	21:50
Jęczmień na krupy	16:—	16:50
„ browarny	—	—
„ na paszę	—	—
Owies z opłatą akcyzową	15:90	16:30
Proso	—	—
Jagły	28:—	82:—
Tatarka	—	—
Kukurydza	18:8 0	16:50
Groch	21:—	28:—
Fasola	19:50	31:—
Wyka	—	—
Rzepak zimowy	84:—	84:50
Koniczyna nasienne czerwona	—	—
„ biała	—	—
Tymotka	—	—
Esparsetta	—	—
Soczewica	20:—	60:—
Słoma	6:—	6:80
Siano	6:—	6:80
Koniczyna pastewna	7:60	9:207
Ziemniaki	4:—	5:—
Jaja	kopę 8:20	8:60
Masło	1 kg. 2:—	2:20
Spirytus na 95° Tralesa	1 hl. —	210:—

Nadesłane.

Umywalnia z marmurową **Lastro**
płytą i
są tanio do sprzedania. Wiadomość ul. Podzamcze
l. 24, II p. oficyna. (1274)

Wydawca i redaktor odpow. Dr. Antoni Beaupre
W drukarni „Głosu Narodu“ w Krakowie
pod zarządem Stanisława Tomaszewskiego

Broszury wykonuje Druk. „Głosu Narodu“

Drukarnia

„Głosu Narodu“

wykonuje

AFISZE

i

PROGRAMY

szybko i tanio.